

Naši redaktori na exkurzi v Rozhlasu (více na str. 7)



Teple se obleč, bude zima!

Jestlipak víte, co bylo 13. října 2015? Byla pouť na Kamínku. A jak už jsem zmínil v nadpisu, byla opravdu velká zima, ale zpět k věci. Pouť probíhala od jedné hodiny odpoledne až do čtyř. Ve čtyři nám krásně zakončil den Malý Vozembach spolu s divadelním spolkem Rozmarýn. Pokud jste se vydali na pouť, určitě to pro vás byla docela pěkná procházka lesoparkem. Celkem zde bylo šestnáct stanovišť, z toho jedno jsem měl já. Měl jsem ho s Adinou Kvačů, věnovali jsme se recyklaci. Dále jste se mohli zastavit na stanovišti, které se věnovalo skládání puzzle, stavění zvířátek z kaštanů, skládání kartiček, házení míčků... Bylo zde mnoho dalších zábavných stanovišť. Nejvíce mě těšilo zjištění, jak i ti nejmenší dokážou třídít odpad. Jediné, co bych asi vyčetl, je, že se sešly dvě akce v jeden den - Vinobraní a Pouť na Kamínku. Na druhou stranu si zase každý mohl vybrat. A abych to na závěr shrnul, tak za sebe můžu říci jenom jediné - nezapomeňte třídít! © (Filip, 9.A)



Jednání Senátu - Horní sněmovny 2. 10. 2015

Přítomni: Kristýna Tichotová, 6.A, Filip Umner, 6.B, Tomáš Duchek, 7.A, Julie Čepická, 7.B, Marek Bezděk, 7. C, Erika Hessová, 8.A, Adam Pokorný, 8.B, Vojtěch Kordík, 9.A, Ctirad Kučera, 9.A, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

- 1) **Výsledky nápadů na vánoční soutěž** - žádné nápady ze tříd nebyly, a tak to zbylo na nás. Bylo rozhodnuto, že se uskuteční Adventní týden, při kterém se budou péct a prodávat perníčky (výtěžek půjde na adopci) a také zdobit třídy, které Senát ohodnotí. První místo dostane šek na 500 Kč, druhé na 300 Kč a třetí na 200 Kč.
- 2) **Aréna:**
 - a) Padla otázka, kdy se zprovozní třídy osmých ročníků a jazykové učebny. Odpověď: Jazykové učebna by měla fungovat tak za týden a osmé třídy čekají na nové tabule, na které se čeká. Předpoklad – do konce října bude vše dokončeno. Hlavní problém byl v tom, že pomalu prosychají nové betonové podlahy a nelze položit linoleum. Bylo rozhodnuto, že se tedy položí jen provizorně, bez lepení (kromě spojů) a po několika měsících se provede kontrola „zralosti“ podlah a až bude vše v pořádku, linoleum se definitivně položí.
 - b) Otázka: kdy se začne topit? Odpověď: v pondělí.
 - c) Oznámení: zápach na pisoárech ve 2. patře. Návrh, co s tím dělat (čidlo na splachování). Odpověď: ověříme a spíš systémová opatření (splachování). Elektronizace je nákladná.
 - d) Na škole se netřídí odpady, každý by se měl zamyslet nad tím, jestli třídí. Naše škola nebude pokračovat v programu Ekoškola pro jeho proměnu (od užité ekologie k stále silnějšímu bazírování na administrativě). Ze získaných zkušeností bude ale pokračovat v konkrétních aktivitách k posilování EVVO ve škole – brzy s nimi budeme seznámeni).

Příště: v pátek 6. 11. 2015

Zapsala: Kristýna, 6.A

Ochutnávky v naší školní jídelně

Rozhovor s paní Renátou Černou, vedoucí školní jídelny

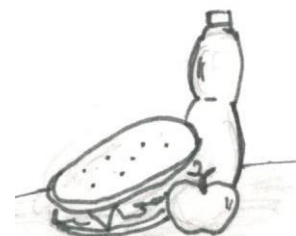
Co tu vlastně probíhá za akci? Taková ochutnávka „výrobků“ z naší kuchyně. **Co bylo k ochutnávce?** Měli jsme rybí karbanátky, saláty, pomazánky, ovocné mísy, zdejší šunku, kterou dáváme do školky, také jsme tu měli rybu. **Takže se to vše neslo v rybím duchu?** Ne, to ne. *(směje se)* Bylo tu to, co dostáváte k jídlu, takový průřez. **Kolik přišlo lidí?** Málo. Přišlo málo lidí, protože to nemělo moc velkou reklamu, narozdíl od loňska, kdy tu bylo lidí hodně. Loni to byla velká akce a letos komorní. Příští rok to bude opět větší. **A přišli spíše dospělí nebo děti?** Spíš dospělí. **A byl i nějaký program?** Nebyl, lidé jen chodili a ochutnávali. Letos Filip nezpíval. **A máte vymyšlený nějaký program na příští rok?** Přemýšlela jsem, že bych to spojila s autogramiádou hokejistů. **Odkud je znáte?** Píšu články pro HC Škoda Plzeň. **Takže naše paní vedoucí je novinář?** Ano, novinář, jestli se to teda dá takhle nazvat. Píšu vždycky o domácím odehraném zápase. Je to na regionu Plzeň. Do Blafáku jsem se ještě nedostala. *(smích)* **Vraťme se ke Dni otevřených dveří. Proč vlastně pořádáte tuhle akci?** Dělam to proto, aby měli rodiče nebo budoucí možní strážníci možnost ochutnat to, co tady v jídelně vaříme. **Jaké jídlo sklidilo letos největší úspěch?** Právě ty rybí karbanátky, které nemáte moc rádi. **Takže budou častější?** Budou častější, ano. **Je v rybích karbanátkách opravdu ryba?** Opravdu to je ryba. Jsou ze semletých rybích filet. **Budou letos nějaké další besedy, jako byly ty s hokejisty?** Něco bude, ale víc vám neřeknu. Je to překvapení. Všechno se dozvíte včas. *(Ptali se Vojta, Sára a Filip, 9.A)*



Svačinky na 1. stupni

Od začátku školního roku mají děti na prvním stupni možnost objednat si dopolední svačinku. Kdo si ji objedná, nemusí si svačinku nosit z domova. Položila jsem se paní Černé, vedoucí naší školní jídelny, několik otázek.

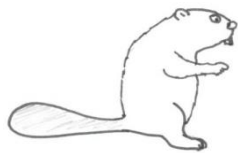
Co vás k vymyšlení svačinek vedlo? Svačinky chtěli rodiče, jelikož jsou zaměstnaní a nezvládají vše připravovat. **Co všechno dáváte do svačinek?** Jsou tam jogurty, pomazánky, které dáváme do školky, a pečivo z dobřanské pekárny. **Kolik dětí má svačinky?** Jelikož jsou zatím svačinky pro děti od 7 do 10 let, tak svačinek je průměrně 40. Od listopadu bude mít svačinky i druhý stupeň. **Kolik stojí jedna svačinka?** Jedna svačinka stojí 20 Kč. **Ty svačinky dáváte, jak vás napadne, nebo si děti vybírají?** Ne, rodiče jim je volí přes www.strava.cz jako obědy, jenom s tím rozdílem, že nemají výběr ze dvou svačinek. U každé svačinky je ovoce



nebo zelenina. **Dáváte tam více zeleninu, nebo ovoce?** Podle toho, co se k čemu hodí, třeba k jogurtu dáváme ovoce, k sýrovému rohlíku zeleninu. **Co nevíce dětem chutná?** Největší úspěch mají moučníky, ořechový, perník...

A co odpovídaly děti na otázky: Chutnají ti svačinky? Co ti nejvíce chutná? Žáci 2.B a 3.C odpovídali takto: **Jan B.:** Svačinky mi chutnají. Nejvíce mi chutná pizza koláček a šáteček. **Jan D.:** Svačinky mi chutnají. Nejraději mám pizza koláček, jogurt a přesnídávku. **Eliška R.:** Svačinky mi chutnají. Nejvíce mi chutná pizza koláček a slaninový rohlík. **Denys B.:** Svačinky mi chutnají. Nejraději mám pizza koláček. **Klára Š.:** Svačinky mi chutnají. Nejvíce mi chutná ovoce. **Radek V.:** Svačinky mi chutnají. Nejraději mám ovoce. **Erika:** Svačinky mi chutnají. Nejvíce mi chutná sýrový rohlík. **Adéla K.:** Svačinky mi chutnají. Chutná mi sýrový rohlík a zelenina. **Adéla B.:** Svačinky mi chutnají. Chutná mi ovoce. (Dáša, 7.C)

Po stopách bobra



Jednoho krásného podzimního dne se náš 8. ročník vydal na badatelskou exkurzi do Plzně. Exkurze byla zaměřena na bobra evropského, od toho byl také odvozen název výletu - Po stopách

bobra. Do Plzně jsme se dopravili pomocí vlaku. Na nádraží už na nás čekaly dvě paní, které nás potom zavedly do jejich "základny", jelikož venku pořád vydatně pršelo. Zde nás seznámily s programem a také ukázaly vycpaného bobra a jeho lebku. Poté jsme se rozdělili do skupinek a v těch jsme zůstali až do konce programu. Pro začátek jsme vyplnili list. Když jsme se všim skončili, šli jsme na trolejbus. Do trolejbusu jsme se naštestí vešli všichni, ale nalepení jsme na sebe byli jako sardinky. Když jsme vystoupili, šli jsme na soutok Radbuzy a Mže. Zde jsme za pomoci GPS zaznamenávali body, kde jsme našli něco zajímavého, jako například bobří ukusek, skluzavku nebo domeček. Když jsme prošli celou trasu, dojeli jsme zpět trolejbusem na nádraží a zpět domů. Osobně se mi výlet líbil a byl velmi zajímavý a klidně bych uvítal nějakou podobnou akci znovu. (Adam, 8.B)



Korunovační klenoty v Plzni



1. 10. 2015 se vydala naše třída na výlet na výstavu do centra Olympie Plzeň. Jeli jsme autem pro 7 osob, tedy přesně pro naši třídu. Během cesty jsme si ověřovali naše znalosti z dopravní výchovy - značky a základy bezpečného chování v silničním provozu. Po příjezdu do Plzně nás kostýmovaný průvodce provedl zajímavou výstavou replik českých korunovačních klenotů a dalších exponátů ze středověku a doby Karla IV. Viděli jsme také např. středověké zbraně, oblečení, obuv, dobové mince nebo 3D modely. Průvodce nám dával otázky, na které jsme odpovídali a které nás pobavily. Okamžitě nás napadlo, kde asi může být nejstřeženější místo hradu, kam se schovávají cenné poklady - přece ve věži. Pozorně jsme poslouchali, jak fungovaly padací mosty, které měly zabránit útokům a loupení. Pán v šatech nás pochválil a za naše úsilí každého obdaroval 2 zlatáky (byly čokoládové). Dozvěděli jsme se, že repliky korunovačních klenotů vznikly u příležitosti putovní výstavy připomínající sedmisté výročí narození krále a císaře Karla IV., které připadá na příští rok. Výlet se nám moc líbil a těšíme se na další. (žáci třídy S1)



Beseda s jezdkyňou Terezou Čechurovou



Beseda se konala dne 8. 10. 2015 od 17 hod. v dobřanské knihovně. V tombole jste mohli vyhrát různé ceny - jízdu na koni (3x), kufík (2x), kalendář... ← Každý něco vyhrál :) Na besedu přišlo docela dost lidí, napočítala jsem kolem 28. :). Byly jsme tam však samé holky. Terka nám ukazovala drezurní uzdu, rajtky (kalhoty), ve kterých jezdila na Mistrovství ČR v drezuře a na jiných soutěžích. Viděly jsme i její frak, ve kterém také jezdila, helmu a boty.

Tereza (17 let) je jezdkyňe, která jezdí od 10 let. Na besedě říkala, jaká byla její první soutěž, jak se k tomu dostala, jak se jí dařilo celých 7 let stíhat školu i koně, jak jí to šlo. Její první soutěž byla dne 26. 9. 2009 s jejím prvním koněm Danym Bee. Poté dostala druhého koně jménem Rosenblume a třetího jménem Elfen Prinz, se kterým vyhrála různé soutěže v drezuře. Terka dosáhla různých úspěchů. Byla první na mistrovství ČR v drezuře. Vyjela si i na Mistrovství Evropy v drezuře, které se konalo ve Francii. Sice se neumístila na předních místech, ale je to pro ni i její rodinu velikánský úspěch, určitě i pro trenérku.

Beseda se vydařila a Terce přejeme hodně úspěchů v dalších letech. (Linda, 7.C)



Od kolika let jezdíš na koni a kolik ti je let? Je mi 17 a jezdím od 10 let. **Co tě přivedlo ke koním a máš ráda koně od mala?** Odmalička jsem tíhla ke koním. Vlastně můj dědeček jezdil, ale ne nějak závažně. O tom jsem ale nevěděla. Odmalička mě to táhlo ke koním, tak jsem taťku přemluvila, ať mě k nim vezme. **Kolik je druhů ježdění?** Je spousta druhů. Je sportovní, drezura, parkur, potom máme western. Můžeme jezdit endurance, což je vlastně vytrvalost. Dalo by se říct všestrannost, tam se zahrnují všechny tři druhy - drezura, parkur a crosscountry, což je v přírodě, a potom se taky odlišuje dostihový sport, ale to už je jiná kategorie. **A co jezdíš ty?** Já jezdím drezuru. **Jaký je rozdíl mezi anglií a westernem?** U anglie je i jiné sedlo a koně jsou úplně jiná plemena. Ve westernu jsou vyšlechtěná právě pro western, koně jsou menší. **Máš radši jízdu se sedlem nebo bez?** Samozřejmě sportuju tak, že

musím jezdit se sedlem, ale když se člověk chce asi odreagovat, tak si na toho koně sednu i bez sedla a užiju si to. **Kolik let se koně dožívají?** Je to různé. Poníci se dožívají víc, jsou menší, tak já nevím. Budu tipovat kolem pětadvaceti je takový normál a potom jsou samozřejmě koně, kteří se dožijou víc. **Bereš jezdectví jako práci, nebo jako koníček?** Stále jako koníček. **Máš ještě nějaké záliby?** Je hodně málo času, když jezdím na koni. Samozřejmě si jdu ráda sednout s přáteli do kina a takové to klasické, co dělá člověk v mém věku. **Spadla jsi někdy z koně a měla jsi nějaké vážné poranění?** Naštěstí ne (klepe), vážné zranění jsem neměla. Ale samozřejmě jsem spadla mnohokrát. **Co bys vzkázala dnešní mládeži?** Určitě všichni sportujte, protože člověk pro sebe něco musí dělat, aby se udržoval v kondici, a myslím, že mladí lidé by se měli něčemu věnovat a mít nějakou náplň života. (Ady a Linda, 7.C)



PUTOVÁNÍ ZA KOZINOU

Exkurze 5. A B na Chodsko

KDO BYL JAN SLADKÝ KOZINA:

Byl to Chod, který bojoval za práva svých lidí. Žil v Újezdě u Domažlic. Vedl vzpuru proti majiteli panství v Trhanově Lammingerovi. Byl popraven v Plzni 28. 11. 1695. Psal o něm Alois Jirásek v knize Psohlavci.

KAM SE PÁŤÁCI PODÍVALI:

Na statek Jana Sladkého Koziny v Újezdě, na Hrádek, kde je Kozinův pomník a památná lípa, zastavili se také v Domažlicích.



Znak Chodů podle Ady, Naty, Kačky, Terky 5.A

JAKÝ BYL PROGRAM EXKURZE:

Kromě poutavého výkladu paní na statku o Kozinově životě, skládali chodský kroj z rozstříhaných dílků, vymýšleli vlastní znak Chodů, vyplňovali pracovní listy a domýšleli si, o čem si mohl povídat zatčený Kozina s majitelem panství Lammingerem.

„Kozinův pomník na kopci Hrádek nad Újezdem“ od Ondřeje Konička zdroj cs.wikipedia



CO SI MOHLI POVÍDAT (VYTVOŘENO DLE

OBRAZU, KTERÝ VIDĚLI NA STATKU):

"Lommikare, my máme svá práva a ty je musíš dodržovat," řekl Kozina. "No a co?" zlobil se Lommikar, "Ta práva platí už staletí, všichni panovníci je dodržovali, jen ty je porušuješ," řekl Kozina. "Já jsem tvůj pán, tady platí moje pravidla!" prohlásil Lommikar. "Dodržuj pravidla! Chodové jsou čestní a důležití lidé!" vykřikl Kozina. "Zavřít a mučit!" poručil Lommikar.

Tereza, Aleš, Ráďa, Petr, Jakub 5.A



TÝDEN KNIHOVEN

Všechny třídy se během října vystřídají v knihovně, kde si žáci vyslechnou různé přednášky o literatuře. Třetáci letos měli téma "České klasické pohádky."

Moc se mi líbilo, když jsme hádali pohádky z krátkých úryvků. Paní knihovnice se nás také ptala, jaké známe české autory pohádek.

Štěpánka 3.A

Potom paní knihovnice přečetla kousek pohádky o dvou dětech a netopýrovi Markovi. My jsme měli domyslet, jak příběh skončil. Na konec jsme si mohli půjčit knížku a chvíli si číst. Vybrala jsem si knížku o strašidlech. Moc se mi tam líbilo a těším se tam zas jindy.

Adéla 3.C

SOUTĚŽ O NEJKRÁSNEJŠÍ VYDLABANOU

Letos se zúčastnilo 49 žáků se svými výrobky. Nejvíce se líbily dýně těchto tvůrců:

Kateřina Baumruková 3.B, Matěj Hájek 3.C, Norbert Neumeister 3.C, Marek Šimek 3.B, Barbora Trdličková a Viki Valachová ze 3.A, Adéla Kabátová 3.C, Kristýna Málková 3.B.



DRUHÁCI V ALFĚ

Pohádka Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni se mi líbila. Nejvíc se mi líbilo, že tam byl opravdový oheň a že Kuba se se Stázinou měli rádi.

Aleš 2.B



Ester 2.B

Máša 2.B

NÁVŠTĚVA RADNICE

V úterý 13. října navštívily 3.B a 3.D dobřanskou radnici. Pan starosta Martin Sobotka nám vyprávěl o historii města Dobřany. Za války se Dobřany nejmenovaly Dobřany, ale Wiesengrund. Byly stejně velké jako areál psychiatrické léčebny. Ukázal nám svoji kancelář, zasedací místnost zastupitelstva a obřadní síň. Někdo si mohl i vyzkoušet svatební obřad.

Anna 3.B

CHODBOVKA

Na dnešní chodbovce (22. 10.) bylo téma Závislosti. Například kouření, počítač, drogy a podobně. Měli jsme závislosti poznat na pracovním listě a na zadní stranu jsme mohli psát, co o závislostech víme. Za splnění úkoly jsme dostali nálepky.

Viki 3.A

POZNÁMKA REDAKCE

Chodbová akce neboli chodbovka je krátká aktivita preventivně informativního charakteru odehrávající se o přestávkách na chodbě školy. Jednotlivé aktivity jsou vždy tematicky zaměřeny, mají zajímavou formu, která odpovídá věku žáků. Témata jsou různá: rodina, přátelé, škola, kyberšikana, nebo smysluplné a bezpečné trávení volného času. Na naší škole chodbovky provádějí pracovníci Diakonie Západ.

PŘEČTI SI



ROŠŤÁK BERTÍK BLÁÁÁTO!



NAPSAL: Alan MacDonald

ILUSTRACE: David Roberts

Hlavní postava: Bertík

UKÁZKA TEXTU:

Zůstaňte venku! Toalety přetekly! Vstup zakázán! Všem! Z příkazu G.R.Bručouna

STRUČNÝ OBSAH:

Bertík je malý kluk, který už ale chodí do školy. Pořád se mu stávají nějaké neplechy -



Hana 2.B

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

- Savci jsou krásní ptáci.
- Co vyklepáváme z prachovky? Peníze.
- Na jakou nemoc zemřel Karel Havlíček Borovský? Na klaustrofobii. Na chřipku.
- Co to je cenzura? Nemoc.
- Co to byla manufaktura? Papír, na který se dávalo červené razítko.
- Pevnosti, které nechala postavit Marie Terezie: Terezín a Josefín.

DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ

V úterý 13. 10. jsme s třídou 5.A vyrazili na dopravní hřiště. Jako první jsme šli jezdit. Byla sice zima, ale dalo se to vydržet. Hráli jsme při ježdění na policajty, kteří hlídali ostatní, jestli nedělají přestupky. Jezdili jsme

všichni, a kdo měl víc jak dva přestupky, musel odložit kolo a dělat chodce. V učebně jsme dostali papír, byl to test, ale my jsme si ho jen četli a nevyplňovali. Pak jsme hráli Člověče, nezlob se. Dopravní hřiště se mi moc líbilo.

To byl faul, pane rozhodčí!

13. 10. 2015 se náš školní výběr fotbalistů zúčastnil školního fotbalového turnaje Coca Cola cup. Jediné, co nám zkazilo náladu hned po ránu, bylo to, že jsme se museli první hodinu učit. No ale po první hodině jsme se sešli před sborovnou a poté vyrazili na stadion, kde na nás čekal zápas s 11. a 24. ZŠ z Plzně. První zápas nás čekal s 11. školou, s kterou jsme remizovali 1:1, i když po vítězství jsme sahalí každým okamžikem. Druhý zápas byl mezi 11. a 24. školou. Zápas skončil 3:1 pro 11. školu, která se už skoro radovala z postupu. Jenže třetí zápas, mezi naší a 24. školou přinesl debakl. Náš tým porazil 24. školu suveréně 8:0 a radoval se z postupu do dalšího kola. (Adam, 8.B)



Invaze z vesmíru

Určitě jste už slyšeli o filmu Pixels. Někteří šťastlivci ho i viděli. Sci-fi film začíná v době, kdy všichni hráli klasické arkády jako např. Pac man, Donkey kong nebo Frogger. Lidé uspořádají ve videohrách turnaj a záznam z něj vyšlou do vesmíru. No a co se nestane, záznam doputuje až k videohrám, což je ve filmu velmi inteligentní forma života, a oni začnou útočit na Zemi. (Jak jinak.) Lidem dají tři životy, ale lidé promrhají první hned na začátku. Každý si jistě spočítá, že už schází jen dva. A ty nechtějí lidé jen tak ztratit. Ti, kteří doteď čekali na nějaké zachránce země, se konečně dočkají. Do děje vstupuje elektrikář Sam Brenner (mistr světa v Pac manovi), Ludlow Lamonsoff (mistr ve hře Centipede), Eddie Plant (král v Donkey kongovi) a profesor Iwatani (autor Pac mana), který přijde hned při prvním setkání s ním o ruku. Druhý život už nepromarní. Lidé našťastí vynalezli účinné zbraně proti nim (bez nich by byli nahraní). Hraje se Centipede (doporučuju zahrát), ale jen dva levely (je jich víc). Lidé vyhrají a už zbývá jen jedna hra - Pac man. Každý jistě ví, že na Pac mana platí jediné duchové, tak tady duchy dostanou. V podobě aut tři duchy ztratí a poslední nakonec Pac mana porazí, ale ... (všechno má své ale!). Malá podmínka od mimozemšťanů je hrát čestně a Eddie to poruší. Tady jsem řešil, jak se dají použít cheaty v Pac manovi, ale jde to. Takže videohry začnou s masivní invazí na zemi a je na co se dívat. Je tedy potřeba zničit jejich bossa. Na zničení je ale potřeba dostat se do mateřské lodě. (Stoupnete si pod ni a ona vás teleportuje.) V lodi čekal na tým hrdinů obohacený o pana prezidenta Willa Coopera a podplukovnici Violet Van Pattenovou, ale zase bez Eddieho a Ludlowa, kteří chrání Zemi (někdo musí). Boss je Donkey kong, ale hraje zase jen jeden level. (Asi to filmaři chtěli zkrátit.) A tak lidstvo zvítězí. Pixels je výborný film a stojí za zhlédnutí. (Martin, 8.A)

Legends of London

Tento film není akční ani sci-fi, je to krimidrama podle skutečného příběhu. To ale neznamená, že musí být špatný. Tento příběh je o dvou gangsterských dvojčatech Reggie a Ronu Kray. Hraje je jeden herec Tom Hardy (známý z filmu Šílený Max - zběsilá cesta) a zahrál to tak dokonale, že všechny ohromil. Jsou to jedni z nejznámějších zločinců ve Velké Británii. Sice to jsou bratři, ale jinak jsou každý úplně jiný. Reggie je inteligentní, galantní, prostě takový moderní mafián, kterému spíš než konkurence dělá starosti jeho bratr. Ron je oproti němu násilnický psychopat trpící schizofrenií a je jako neřízená střela. To ale nejsou jediné hlavní postavy, je tam i Frances (Emily Browning), milenka Reggieho. Jednou se rozhodli, že ovládnou Londýn. A když se jim to podaří, naváží spolupráci s americkou mafií. Po úspěšných letech Reggieho milenka umírá jako jeho žena předávkováním prášky, protože Reggie nepřestal být gangsterem. Ale i na bratry nachystal osud svoje. Oba byli zatčeni za vraždu a dostali doživotí. Reggieho pustili, ale umírá za osm týdnů na rakovinu a Rona shledali za duševně postiženého a ten umírá v psychiatrické léčebně. (Vilda, 8.A)



Záhadná loupež v květinářství (Příběh na pokračování – díl 1.)

Vyšel jsem z domu. Byl ošklivý, šedivý a upršený den. Jen málokdo by řekl, že bylo jaro v plném proudu. Ušel jsem sotva pár stovek metrů a z jednoho dvora vyběhl chlapec. Křičel a svíjel se bolestí. I když už jsem tři měsíce jako doktor nepracoval, hned jsem k němu běžel. Na rukou měl malé puchýře. Po chvíli mi bylo vše jasné. Dotkl se jedné zákeřné byliny – bolševníku. Věděl jsem, že sám bez lékařského kufru nic nezmůžu. Rychle jsem tedy spěchal za svým kamarádem do ordinace. Byl to právě on, kdo mě přivedl do města. Bohužel byl momentálně mimo své pracoviště. Na místě byla pouze pomocná sestra a plná čekárna. Cesta domů přes celou čtvrť pro vlastní lékařský kufr byla nereálná. I přes to, že jsem ve městě byl jen pár týdnů, ve své čtvrti jsem se už dobře orientoval. Věděl jsem, že kousek odtud je malé bylinkářství. Popáleniny jsem mu překryl a běžel jsem do bylinkářství. Za pultem seděla stará paní, která mi moc ochotně pomohla a poradila jaké bylinky použít. Mimo jiné jsem koupil domácí a hodně sladký jitrocelový sirup. Doufal jsem, že trocha sirupu ho přivede na jiné myšlenky. V místnosti pro personál jsem čekajícímu chlapci pomazal bylinkami postižené místo. Sestra podala obvaz a ránu jsem obvázal. Chlapec během chvíle usnul. Kamarád se mezitím vrátil a začal ordinovat. Než se čekárna vyprázdnila, začtl jsem se do jednoho časopisu o medicíně, který v místnosti ležel. Byl jsem tak začtený, že jsem si nevšiml, že mě kamarád zve do ordinace. Sdílel jsem mu vše, co se stalo. „Znám ho a odvedu ho domů,“ řekl.

Když jsem vyšel z lékařského domu, mohl jsem pokračovat v plánované procházce. Došel jsem až na louku, kde bylo k vidění hodně pěkných i zajímavých rostlin. Natrhal jsem pampelišky na med, který mám moc rád. Po příchodu domů jsem odložil látkovou tašku s pampeliškami a uvařil si šálek černého čaje. Jelikož pocházím z Liverpoolu, je přirozené, že fandím Liverpoolu FC, a tenhle klub měl dnes hrát velice důležité utkání proti Manchesteru United. Běžela osmá minuta zápasu a vtom někdo zaklepal na dveře. „Kdo by to mohl tak pozdě být?“ (Pokračování v listopadovém čísle.) (Filip U., 6.B)

